

καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἀφήσῃ ἐκτεθειμένον ἐκεῖ διὰ νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης ἢ νὰ καταβροχθισθῇ ἀπὸ κανένα κροκόδειλον, ἀλλὰ παρεκάλεσε τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο νὰ τῆς εὕρῃ μίαν παραμάναν, νὰ τὸ ἀναθρέψῃ καὶ μετὰ ταῦτα νὰ τῆς τὸ παραδώσῃ.

Ἡ κόρη ἐφώναξε τὴν μητέρα των καὶ ἡ βασιλοπούλα τῆς ἔδωκε τὸ παιδίον καὶ τὴν ἐπλήρωσε καλὰ διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ. Ὅταν δὲ ἐμεγάλωσε, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν βασιλοπούλαν καὶ

αὐτὴ τὸ υἱοθέτησε καὶ τὸ ὠνόμασε Μωϋσῆν, δηλαδὴ Ὑδατόσωστον.

Πόσα ἔτη ἔμενε μὲ τὴν μητέρα του ὁ Μωϋσῆς δὲν γνωρίζομεν· ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα αὐτό, ἡ μήτηρ του φαίνεται ὅτι τὸν ἐδίδαξε τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἡ ἀνατροφή αὐτὴ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐνίσχυσε νὰ μὲνῃ πιστὸς εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν παριστᾷ τὴν δελφὴν τοῦ Μωϋσέως φέρουσαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν τοῦ Φαραῶ.

Αἱ ἡγαπημέναι ἀδελφαί.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον, καὶ, ὡς ἐγώ, στὰ γόνατα καλῆς μητρὸς ἐστάθης, ὅταν ὁ ὕπνος μὲ καλεῖ τὴν κλίνην μου δεικνύνων, ὦ, τότε μὲ τὴν χεῖρά σου σπεῦδε νὰ μὲ φυλάττης.

Ἄς σ' ἐνοῶ πλησίον μου εἰς πᾶσάν μου ἡμέραν, τὴν νύκτα πλησιέστατα, ἐμπνέοντά μοι πόθον, νὰ ἐκτελῶ περιχαρῶς πρωῒαν καὶ ἐσπέραν τὰς ἐντολάς σου, Ἰησοῦ, μ' εὐλόβειαν καὶ φόβον.

Βοήθει, παρηγόρει με, εἰς συμφοράς καὶ θλίψεις, συγχώρει καὶ ἐξάλειψε ἁμαρτημάτων πλήθη. Κατάπαυε τὰς φοβερὰς τοῦ συνειδότος τύψεις κ' ἐγκαίνιζε τὸ Πνεῦμά σου στὰ παιδικά μου στήθη.

Ὅπου καὶ ἂν προσευχηθῶ, ἐνώπιόν μου εἶσαι καὶ τὸν μικρόν μου, Ἰησοῦ, ὕμνον καλῶς ἀκούεις. Σωτήρ καὶ Κύριος ἡμῶν ἀγαπητὸς μου εἶσαι ἁγίων καὶ πιστῶν χορδὰς ἁρμονικῶς σὺ κρούεις.

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον σὺ βάλε εἰς τὰ στήθη μου τὸ Πνεῦμά σου τὸ θεῖον. Δ. Δ.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΟΦΙΑ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΥ.

Ἀρχαῖός τις Κινεζικὸς μῦθος λέγει ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου Γου, 2,200 ἔτη π. Χρ. ἄνθρωπός τις καλούμενος Ἰ-τι κατεσκεύασε κρασί καὶ ἔδωκεν ὀλίγον εἰς τὸν Γου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸ ἐδοκίμασε, ἐκήρυξε τὴν γεῦσίν του καλήν· ἀλλὰ

τὸ ἔχουσεν εἰς τὴν γῆν καὶ διέταξε νὰ ἐξωρισθῇ ὁ Ἰ-τί, ἀπαγορεύσας αὐστηρῶς τὴν κατασκευὴν κρασιοῦ εἰς τὸ μέλλον, μήπως εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸ Κράτος χαθῇ διὰ μέσον τοῦ οἴνου. Τότε οἱ οὐρανοὶ ἔβρεξαν χρυσὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας!

Τὸ κρασί εἶναι σκληρὸς πέλεκυς, ὃ ὁποῖος κατακόπτει τὸν χαρακτῆρα. Εἶναι κακὸν νὰ δώσῃ τις εἰς ἄλλον ὡς καλὸν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸν βλάψῃ.

— Νεώτερός τις συγγραφεὺς κατατάττει τοὺς ἀναγινώσκοντας ὡς ἑξῆς·

1) Εἰς Σπόγγους, οἱ ὁποῖοι ἀπορροφῶν πᾶν ὅ,τι ἀναγινώσκουν, καὶ τὸ ἐπιστρέφουν σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μόνον ὀλίγον ἀκάθαρτον.

2) Εἰς Ἀμμόμετρα, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδίδουν τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, καὶ διέρχονται τὰ βιβλία μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπεράσουν τὸν καιρὸν των.

3) Εἰς Δυνιστήρας, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν μόνον τὰ κατακαθίσματα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκουν.

4) Εἰς ἠθικοὺς ἀδάμαρτας, οἱ ὁποῖοι εἶναι σπάνιοι ὅσον καὶ χρήσιμοι. Οἱ τοιοῦτοι ἀναγνώσται οὐ μόνον ὠφελοῦνται ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, ἀλλὰ βοηθοῦν καὶ ἄλλους νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ εὐσεβὴς ἄνθρωπος κερδίζει ἀπὸ ὅλα ὅσα χάνει!

ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας στατιστικὰς ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ἠῤῥησε κατὰ τὰ τελευταῖα 50 ἔτη κατὰ ἑπτὰ ἔτη.

Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον τὴν μακροζωΐαν τῶν ζώων καὶ πτηνῶν ἐκείνων, ὅσα ἐθεώρουν ἱερά, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ιδιότητά των. Γενικῶς ὅμως οἱ κόρακες καὶ οἱ ψιττακοί, καὶ μεταξὺ τῶν ἰχθύων τινὲς εἶναι πράγματι πολὺ μακρόβιοι.

Ὑπάρχει σήμερον εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῆς Φιλαδελφίας εἶδος τι ψιττακοῦ, ἡ Κοκατῇ, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα μετὰ περιγραφῆς εὕρισκε ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1872, ἡ ὁποία ἔχει ἡλικίαν 85 ἐτῶν, καὶ ὅμως δὲν ἔχασε τίποτε ἀπὸ τὴν νεότητά καὶ ζωηρότητά της.

Εἰς τὸν κήπον τοῦ Λονδίνου, τὸν ὀνομαζόμενον Ρίτζεντ Πάρκ ἀπέθανε πρὸ μικροῦ ἕτερος ψιττακός, ὅστις ἔζησεν ἐκεῖ 55 ἔτη, ἡ δὲ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν κήπον ἡλικία του ἦτο ἄγνωστος.

Ἄλλος ψιττακὸς ἀπέθανε πέρυσι εἰς Παρισίους, 103 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ κόρακες εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔζησαν ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη.

Αἱ χῆνες εἶναι φυσικὰ μακρόβιοι, αἱ περισσότεραι αὐτῶν φθάνουσι μέχρι τοῦ 60 ἔτους.

Οἱ κορυδαλοὶ ζῶσιν ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη.

Εἶδος τι μεταξὺ τῶν ἰχθύων καὶ ἡ χελώνη εἶναι μακροβιώτατα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιάσθη μία, ἣτις εἶχεν ἓνα δακτύλιον εἰς τὴν κάτω σιαγόνα, ὅστις ἔφερε χρονολογίαν 1618! ἤτοι ἔζησε 268 ἔτη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἶχε τεθῇ ὁ δακτύλιος ἐκεῖνος εἰς τὴν σιαγόνα της! Χελῶναι προσέτι συνελήφθησαν, φέρουσαι ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των χρονολογίαν πολὺ παλαιότεραν.

Τὰ φυτοφάγα ζῶα εἶναι μακροβιώτερα τῶν σαρκοφάγων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν ὄνος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡλικία ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο 106 ἔτη!

Οἱ ἵπποι ζῶσι μέχρι τοῦ 40 ἔτους. Ἐπίσης καὶ οἱ βόες καὶ αἱ ἡμίονοι φθάνουσι μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης, ἐὰν τρέφονται καλῶς καὶ ἔχουσι καλὴν περιποίησιν.

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΛΩΠΗΞ. (Μῦθος).

Μία ἀλώπηξ περιφερομένη ποτὲ συνήντησε σκύλον, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε φιλίαν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ παίξῃ μὲ αὐτὴν ὀλίγον τριγύρω εἰς τὸ λιθάδι.

— Δὲν δύναμαι, ἀπεκρίθη ὁ σκύλος. Ὁ κύριός μου μὲ ἀφῆκε νὰ φυλάττω τὰ πρόβατά του ταῦτα καὶ πρέπει νὰ τὰ ἐπιτηρῶ ἕως οὗ ἔλθῃ.

— Πάντοτε φυλάττετε πρόβατα! καὶ τί ὠφελήθης ἀπὸ ταῦτα; Ἐκτὸς τούτου τὰ πρόβατα, ὡς γνωρίζεις, δὲν φεύγουν. Ἐπειτα καὶ νὰ θέλουν νὰ φύγουν εἶναι ἡ φράκτη καὶ τὰ ἐμποδίζει. Ὅθεν ἔλα νὰ διασκεδάσωμεν ὀλίγον.

— Ὁ κύριός μου μοι ἐνεπιστεύθη τὸ ποῖμνίόν του, — εἶπεν ὁ σκύλος, καὶ ἐννοῶ νὰ ἦμαι πιστός. Αὐτὸς μὲ περιποιεῖται καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ φροντίζω διὰ τὰ πράγματά του.

— Εἶσαι δούλος καὶ τίποτε περισσότερον! εἶπεν ἡ ἀλώπηξ· ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἐδούλευον κανένα ὅπως σὺ δουλεύεις τὸν κύριόν σου, δι' ὅλον τὸν κόσμον.

— Ἦμπορεῖς νὰ τὸ θεωρῇς ἀνοησίαν τώρα, ἀλλ' αὐτὸς μὲ προμηθεύει τὴν τροφήν μου, καὶ τὴν κατοικίαν μου, ὅταν ἦναι ψυχρός, ἐνῷ σὺ τρέχεις ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ πεινασμένη καὶ διψα-